

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:

НА ГОДИНУ . . . . . 6 дин.
НА ПОЛА ГОДИНЕ . . . . . 3 "
ЗА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ НА ГОДИНУ . . . . . 9 "

НЕДЕЉА 16. МАЈА 1893.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПР. ДИН. ОД ВРСТЕ

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

Рукописи не враћају се

Неплаћена писма не примају се.

ГРАЂАНСТВУ ВАРОШИ БЕОГРАДА.

Пошто наступају топлији дани то у интересу здравља грађанства и сузбијања разних заразних болести, суд општине вароши Београда

НАРЕЂУЈЕ:

1. Да се улице чисте 3 пута недељно; и то: *Понедељником, Средом и Суботом* од 9 сати у вече па до 7 сати у јутру. Пре чишћења треба полити водом да се неби прашина дизала.

2. Тако исто да се одржава чистоћа у авлијама и осталим просторијама а ђубре скупља на једном месту у затвореном сандуку, како би га ђубретари могли лакше износити.

3. Ђубре и остала нечистоћа да се баца само у Дунав на *одређеном месту* код *Карабурме*.

Ко не врши редовно ову грађанску дужност биће кажњен по § 326. крив. зак.

Од суда општине вар. Београда 5. Маја 1893 год. ЛБр. 180.

Напомена: Кафеције, механције, и гостионичари дужни су прилепити ову наредбу, на угледном месту у радњи.

ОБЈАВА.

Суд општине вароши Београда објављује грађанству, да ће се бирачке карте за избор народних посланика на дан 18 Маја 1893 год. почети издавати од 3. Маја 1893 год. пуноправним бирачима онако, како прописује закон о изборима народних посланика.

Издавање карата вршиће се у суду општине београдске у одборској двори.

Од Суда општине вароши Београда 30. Априла 1893. г. АБр. 2353.

ОБЗНАНА.

До 1. Јануара ове године спојен је велики број кућа са водоводом београдским а међутим је до сада сразмерно

врло мали број сопственика тих кућа извршио инсталацију водовода у самој кући и почео воду употребљавати.

Ово неизвршење инсталације водовода у кућама, које су са водоводом већ спојене, штети општинске интересе, те с тога суд општине вар. Београда објављује грађанству, да ће управа водовода од 1. Августа ове године наплаћивати воду према члановима 8 и 9. правила за издавање воде, од свију оних кућа, које су до 1. Јануара ове године са водоводом спојене безобзира на то, да ли се вода у кући троши или не, или да ли је инсталација у кући извршена или не.

Ово решење своје суд општине вар. Београда оснива на члан. 2 и 13. правила за везивање водовода са зградама у Београду и издавање воде из истог водовода, која су правала добила закону силу решењем Владе Његов. Величанства од 10 Јуна 1892 год. ПБр. 10381 основаним на чл. 6. 7 и 9. зак. о варошкој трошарини у Београду од 13 Јуна 1884 године.

Од суда општине вар. Београда 30 Априла 1893 год. АБр. 2366.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

XXII. ВАНРЕДНИ САСТАНАК
3. Маја. 1893 год.

Председавао председник г. Милован Р. Маринковић, присуствовао кметов. помоћ. г. Коста Чушић, од одборника били г. г. Михаило Јанковић, Коста Б. Михаиловић, Ђ. Ж. Нешић, Сава Велановић, Ј. Ђуровић, Д. Р. Гајић, Лазар Радонић, Ј. Јовановић, Др. Марко Т. Леко, Р. Драговић, С. Ј. Азријел, Мих. П. Бончић, Мих. Д. Банковић, Мих. М. Ђорић, Андреја Ј. Одавић, М. Капетановић, М. Велизарић, Милутин Ј. Марковић, Филип Васиљевић, Лазар Данковић и Ђ. Димитријевић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука, седнице држане 25 Априла 1893 год. и примљен је без измена.

II.

Председник извештава одбор, да ће Његово Величанство Краљ 4. Маја у јутру у 6 часова жељезницом одпутovati у Србију и позива г. г. одборнике, да у одређено време дођу на станицу жељезничку.

Одбор је примио к знању овај назив.

III.

Председник напомиње одбору, да ће се у Недељу 9. Маја ове године пре подне осветити на

новоме гробљу црква, задужбина Драгиње покој. Станојла Петровића бив. Државног Саветника и позива г. г. одборнике, да овом чину присуствују.

По саслушању овога одбор је одлучио да овоме чину цео одбор присуствује, с тим, да г. г. Никола Х. Поповић, Милутин Ј. Марковић, Ђ. С. Новаковић, Раденко Драговић, Коста Б. Михајловић, М. М. Ђорић, Јован Ђуровић, Лаза Радонић, Ђорђе Ж. Нешић, Велимир Тодоровић, поп Таса Капетан-Спасић и Милан Капетановић буду дужни као представници општински, да овоме освећењу присуствују.

IV.

Председник извештава одбор, да је према решењу одборском од 19 Априла 1893 год. АБр. 2160 држан на дан 2. Маја 1893 год. Збор грађана, и да је на томе збору према записнику главног бирачког одбора АБр. 2394, грађанство једногласно изјавило своје поверење данашњем општинском представништву.

Одбор је примио к знању ово саопштење.

V.

Одборник г. Андра Одавић примећује, да су спискови за јучерање гласање били непотпуни и нетачни и тражи, да се поведе истрага и да се казни чиновник, који је за ово крив.

По саслушању овога Председник је изјавио да ће он лично настојавати, да се у будуће оваке неуредности не десе, да ће у овом случају повести истрагу и најстрожије казнити чиновника, који је за ову неуредност крив.

VI.

Одборник г. Андра Одавић изјављује, да је дознао, да се акта о зборовима држаним у Новембру и Децембру 1892 год. не налазе у суду и тражи да председник најстрожије нареди да се та акта пронађу.

Председник је изјавио, да ће по овој интерпелацији издати потребну наредбу.

VII.

По прочитању извештаја комисијског ГБр. 447 одбор је одоб. одређону осу у ул. Сављачкој.

VIII.

Председник, износи одбору на решење извештај повереништва о нивелисању кнез Милошеве улице.

По прочитању тога извештаја АБр. 1739 (ГБр. 2822 92) одбор је решио, да се овај извештај у свему прими, и да се према њему изведе нивелација кнез Милошеве улице, пошто претходно и министарство грађевина одобри.

Да се при извођењу ове нивелације пази, да свишно откопавање не шкоди водоводним цевима.

IX.

Председник позива одбор, да према решењу г. Министра финансије АБр. 2277 изабере 18

лица за чланове пореског одбора за 1893 годину пошто је пропуштено, да се ово учини у Јануару месецу као што закон наређује.

По прочитању тога решења одбор је изабрао, ова лица, да буду чланови пореског одбору за 1893 год. г. г. Андру Одавића трговца, Милована Миленковића, Соломона Азријела, Ристу Петровића кафеџ, Николу Кики тргов, Косту В. Недељковића магараџ, Ђоку Ж. Нешића бакалина, Живка Тодоровића магараџ, Јована Ђурића апотекара, Милана Ж. Маринковића бак., Мику Банковића шпедитера, Раденка Драговића трговца, Живана Бугарчића кафеџију, Ђоку В. Вељковића земљоделца, Љубу Јовановића кројача, Ђоку Петровића бакалина, Косту П. Михајловића бак., Петра Милића обућара.

X.

Председник износи одбору на решење акт Српско-Француског друштва, којим предлаже, да се извесан број лампа сијалица замени са пламеним; да се рок за инсталацију електричног осветлења продужи за осам месеци и да четири најглавнија спроводника надземна замене са подземним.

По прочитању тога акта и мишљења комисије за надзор при грађењу електричног осветлења одбор је решио, да се ова тражења српско француског друштва задоволе онако и у оној мери, како предлаже комисија у своме извештају од 3. Маја 1893 год.

XI.

Председник износи одбору на мишљење молбе, којим се траже уверења о сиротном стању и породичном односу.

По прочитању тих молби СБр 7142, 6869, 6956, 7009, 7023, 7172, 7180, 7183. одбор је изјавио мишљење, да се суд предходно увери о истинитости навода молилаца Јелене Младеновић, Хермана Флајшера, Јелене Хаџић, Драге Вељковић, Драгутина Д. Михајловића, Панте Ристића, Бети Хавел и Крсте Јовановића па тек онда да им изда тражена уверења.

XII.

По прочитању молбе АВр. 2452 одбор је одобрио осмодневно осуство Угрину Станковићу тобошару општинском с тим, да му се исто рачуна од дана, кад га стане употребљавати.

XVIII. ВАНРЕДАН САСТАНАК
7. Маја 1893. год.

Председавао председник г. Милован Р. Маринковић, од одборника били г. г. Н. Х. Поповић, А. Ј. Одавић, С. Азријел, К. Петровић, Др. Алкалај, Ђ. Ж. Нешић, Ј. Ђуровић, Љ. Јовановић, М. М. Ђорић, Др. М. Т. Леко, К. Б. Михајловић, Ф. Васиљевић, Сава Вељановић, Т. Капетан-Спасић, Р. Драговић и Ст. Чајевић.

I.

На предлог Председника опш. а на основу члана 60 зак. о избору народних посланика, одбор је одредио, ове одборнике за чланове и заменике у бирачким одборима за избор народних посланика на дан 18 Маја 1893 год. и то:

За кварт Дорћолски: за члана Ђорђа Димитријевића за заменика Лазара Дашковића.

За кварт Палилулски: за члана Милана М. Ђорића, за заменика Милош Трпковића.

За кварт Теразиски: за члана Коста Петровића, за заменика Мијајла Јанковића.

За кварт варошки; за чланом Соломона Ј. Азријела, за заменика Михајло Банковића.

За кварт Савамаалски: за члана Раденка Драговића, за заменика Мијајла Банковића.

За кварт Врзарски: за члана Гаврила Бркића, за заменика Јована Ђуровића.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ.

Бирачке карте. Суд општински издаваће бирачке карте и данас цео дан и ако је празник. У исто доба јавља се грађанству, да је ово последњи дан издавања према закону о изборима народних посланика.

СТЕЧАЈ

Суду општине београдске потребни су два стручна инжињера за грађевинско одељење.

Плата је годишња 2880 — 3600 динара, коју ће одбор општински утврдити.

Првенствено право имају Срби, за тим Славени па остали.

Лица, која желе примити се ове службе, треба да поднесу своје сведочење о својој спреми и пракси.

Понуде са документима ваља слати суду опш. Београдске најдаље до 15 Јуна ове год.

Од суда Опш. Београдске ГБр. 1689. 10. Маја 1893 год.

НАРЕДБА.

Општински суд приметио је: да се разни отпади покупљени са ђубришта, као што су: коске, старе крпе, хартије стакларије и томе подобно носе по свима варошким тржиштима и улицама ради продаје. Како је ово противно санитарским прописима о одржавању чистоте, која је један од најбитнијих услова за здравље становништва, то суд општине вароши Београда позван чл. 36. зак. о општинама за одржавање санитарских прописа

Наређује:

да се продаја и куповина ових одпадака може вршити од сада само на друму вишњичком и нигде више.

Ко би противно поступио овој наредби казниће се по §. 326 крив. закона.

Сбр. 4306. Од суда општине вароши Београда 16. Априла 1893 г. у Београду.

НАРЕДБА.

Одбор је општински у својој седници од 15. Априла 1893 год. на основу чл. 5. закона о чувању пољских имања прописао ове казне за потрице за ову 1893 год.

I. За прегажени или опашени 1 квадрат метар пашњака, браника, воћњака, ливаде и детелине 0-10 дин.;

II. За један кв. метар баште баштованинице — прегажен или опашен, 0.50 дин.

ЦАР СИМЕОН-СИНИША НЕМАЊИЋ
ПАЛЕОЛОГ

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

НАПИСАО

РАДОСЛАВ АГАТОНОВИЋ

(СА ЈЕДНОМ ЗЕМЉОПИСНОМ КАРТОМ)

(Наградилa општина београдска другом видовданском наградом)

Мото:

„Praecipuum munus annalium geor, ne virtutes sileantur, utque pravus dictis factisque ex posteritate et infamia metus sit“.

Tacit., Ann, lib. III., cap. 65.

IV.

Цар Симеон - Синиша Немањић — Палеолог.
(од 1357—1371. год.)„Συμεὼν ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ πιστὸς καὶ βασιλεὺς καὶ ἀποστολῆ-
τος Ρωμαίων καὶ Σερβῶν καὶ παν-
τὸς Ἀλβανῶν, Οὐρεσις ὁ Παλαι-
λόγος“.

Гласник XVIII. 201.

(НАСТАВАК)

Али и за тај посао морао је имати прируци спремне војске, с тога и вели еспр-

ска хроника¹⁾, да се са том истом војском, којом је Скадар тукао, вратио у Грчку, и одмах почео освајати Ниџифорову деспотовину, а не као што веле поменути писци, да га је сва војска још при опсади Скадра оставила.

Дошавши у своју царевину Кастирију, Синиша одмах те исте 1358. год. заузме најближе суседне области: Тесалију и Јелинску Влахију, па премести своју престоницу из Костура у Трикалу, где доведе и жену и двоје деце: Михаила Дуку и кћер Марију (Анђелику)*). На три године доцније крене се Синиша и даље на југ, и, освојивши Етолију, Акарнанију, и Епир са градом Јањином, он тиме поврати и сву своју пређашњу деспотовину. Добро дочекиван и с радошћу предуретан од стране становништва свуда у овим земљама, Синиша буде и од Етолаца поздрављен за њиховог цара, и они му драговољно предаду Арту и Јањину и све околне градове. За ту њихову пријатељску предуретљивост, „преподобни“

1) Rouqueville, ibidem.

*) Крштено право њено име било је: Марија, а Анђелика је породично презиме по матери: Анђеликовића. То се види из њеног својеручног потписа на једном писму своје брату „цару Јоасаву“ — овом истом Михајлу Дуки. (Види: Гласник XVIII, 206. — Споменик IX, 30, и Порфа „Hroniques“ p. 530).

цар Симеон-Синиша их богато обдари-ваше. На тај начин сада је царевина Синишина обухватала, сем пређашње његове царевине Кастирије са околином, још и целу Тесалију, Етолију, Акарнанију, Јелинску Влахију, северни и јужни део Епира, са свима његовим градовима. То је био највећи простор царства Синишиног, и он је тада био најсигурнији и најснажнији. Даља граница од тих земаља није се више померала, већ шта више, обим тог царства почео се узити још за живота Синишина.

Време, кад је цар Синиша повратио сву своју првашњу деспотовину, и довршио освојење Ниџифорове деспотовине, могло је бити у 1361. год. Јер Јануара месеца те исте године, Синиша се налазио у Арти, и ту „царски обдаривао“ етолске грађане, као што сведочи један његов хрисовуљ из тога времена¹⁾. Ну ту се није дуго задржавао, јер је морао похитати на северну страну свога царства, где му је загрозила опасност од војводе Радослава Хлапена²⁾. Овај Хлапен био је за живота Душанова војвода у Верији. Du Cange и Орбини веле, да

1) Гласник XIII. 331.

2) Slavische Bibliothek, I. 167. — Vien 1851 год.

III. За један чокот виноградски упро-
пашћен 1.00 дин.;

IV. За прегажени или опашени 1 квадрат-
метар њиве засејане јечмом или овсом
0.15 дин.;

V. За прегажени или опашени 1 квадрат-
метар њиве, засејане житом или ражи
0.20 дин.;

VI. а) За један струк кукурузни пре
прашења 0.05 дин.;

б.) За један струк кукурузни после
прашења 0.10 дин.;

в.) За један струк кукурузни после пр-
вог копања 0.15 дин.;

г.) За један струк кукурузни после дру-
гог копања 0.20 дин.

Од стране суда општине вар. Београда
19. Априла 1893. г. СБр. 5058.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

Суд општине београдске, држаће на
дан 19-ог овог месеца, јавну лицитацију
од 9-12 сахати пре подне, пред касар-
ном код „Орача“ у палилули, за давање
под закуп права кошења траве на по-
јединим општинским земљиштима.

Услови и остало могу се видети сва-
ког дана у рачуноводству општинском,
а и на сам дан лицитације.

Ко има вољу закуп овај узети нека
поменутог дана дође на лицитацију.

СБр. 7795 — Од суда општине вароши
Београда, 13. Маја 1893 год. у Београду.

САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Држан 7 априла 1893. год. у Београду.

(по стеногр. БЕЛЕНКАМА)

(СВРШЕТАК)

Мика Бончић — Овде у овоме акту Управе
вар. Београда, којим уводи у дужност стару
Управу, на место досадање помиње се, како

онда кад је био тај збор за неповерење није
било изгласано неповерење; није с тога, пошто
је радња при томе гласању оглашена Саветом
за незакониту. Сад како било, да било, али
факт је да је поднесен један акт о неповерењу
и нама сад налаже наша дужност да даље по-
ступимо по закону у коме има одредбе о по-
ступку, кад се добије акт неповерења. Ми дакле
треба да изнесемо на гласање акт о поверењу
и неповерењу, те да се реши остаје ли ово
преставништво општине или не.

Андра Одавић — Ја сам баш мислио да прву
реч, коју будем узео у обновљеној радњи од-
борској, узмем ради овога о чему је г. Бончић
говорио

Ја налазим, Господо, да повраћај старе зако-
ните Управе општинске није учињено ништа
друго, него је прибављена важност једној од-
луци државног Савета, коју је, као надлежан
донео по извршеном гласању о неповерењу,
„која гласи да досадања Управа није била за-
конита, већ стара, у којој смо били“.

Дошавши, дакле, овде ми се не налазимо ту
по нашој вољи или с обзиром на интересе, који
нас лично везују за опстанак у одбору, него
по поверењу које су нам наши суграђани по-
клонили. Но кад смо већ на основу постојећих
закопа поврћени на места на којима смо по
праву били, то налазим да нам част захтева да
сад дамо оставке, те да дамо прилике свима на-
шим грађанима, да гласају за поверење или
неповерење, како би се на тај начин одузела
основа неким нашим суграђанима да нам пре-
бацују, како се држимо на овим местима без
поверења грађана — ако смо у истини без тога,
или, како би с правом могли и даље остати на
местима на које нас понова поверење грађана
доводи.

Милутин Марковић — Предговорник казао је
оно, што сам ја сам мислио да кажем, а то је
да ми неби имали главнијег задатка сада, него
да изнесемо пред грађане питање о поверењу
или неповерењу. Али пошто ово питање стоји
у вези са још неким, то ја мислим, да треба
да претворимо ову седницу у конференцију па
да донесемо решење, које буде потребно према
стању ствари. (Чује се: врло добро!)

Мика Банковић — Ја имам да кажем по овој
ствари ово. Старо преставништво општине, у
коме смо ми били, било је вољно да изиђе пред

грађанство са питањем о поверењу или непо-
верењу, Државна власт, која је имала дужност
да бди над правилним вршењем овога рада, није
била задовољна, са правилним и законитим ра-
дом општинског преставништва, него је наре-
дила, да се гласање изврши на начин, који се
њему допадао, а није био сагласан са законом.
С тога је Државни Савет имао право и дуж-
ност да по жалби грађана поништи сву непра-
вилну радњу око неповерење од 21. Новембра.
И ако је то Саветско решење одмах после гла-
сања донесено, нека није хтео нико до сад да
изврши. Тек сад дошла је прилика да се оно
изврши, што је и учињено. Сад је по моме миш-
љењу дужност да правилним путем то решимо
о поверењу или неповерењу; сад је време, да
упитамо грађане имају ли у нама поверење или
немају. Ја мислим да то треба што пре да из-
вршимо, те да видимо да ли нам грађанство
верује или хоће да бира друге људе.

Председник — Пристајете ли да се ова ствар
претресе у конфесенцији? (Пристајемо). Добро,
дакле; претварам седницу у конференцију и мо-
лим господо, која не припадају одбору, да се
из истог удаље

Држан 15. Априла 1893. год.

Председник. Молим да чујете записник прош-
лог састанка. (Секретар прочита. Прима се)

Суд општине вароши Београда решио је: да
цена хлеба буде 19 пара динарских у другој по-
ловини месеца Априла. Ово вам јављам ради
знања.

Молим да чујете неке тражбине уверења о
владању и имовном стању извесних лица, која
тражи истражни судија (Секретар чита)

Г. Ђока Димитријевић моли да се ослободи од
дужности татора црквеног (секретар чита молбу)
(Разрешава се а место њега одређује Дим.
Милојевић)

Молим вас да чујете неке молбе општинског
особља за одсуство (Секретар прочита).

Одбор госпођица који прикупља прилоге за
пострадале од земљотреса, обратио се за помоћ
општинску. Ја сам одобрио да се на калимегдану
може давати концерат у корист пострадалих, 18.
овог месеца, али би требало и какву другу по-
моћ указати од стране општина. (чује се: да се
остави за идну седницу док се види како стоји
с кредитом.

је био порекла грчког; а Кантакузен га
познаје као Србина, па чак и нешто род
Душану¹⁾). За њега и за неког Томи-
слава, вели се, да су били издајце Душа-
нове, и прешли на страну Кантакузено-
ву, приликом једног Душановог ратовања
са Маџарима. „Смрт Душанова затекла је
Хлапена, не зна се како, управитељем
у Верији; ваља да је знао себи испро-
сити опроштај на онај исти начин, као
и Хреља Омућевић, или се тек после
дочепао ове области из руку слабога
Уроша“. Кад је Ђесар Прељуб умро 1355.
год. у Трикали, остала је ту да влада
његова удовица, са малолетним сином
Томом. Ну њу је одатле протерао, и за-
узео њену област, деспот Нићифор епир-
ски. Она оде царици Јелени и Урошу,
који је сада преудаду за Хлапена. Ца-
рица Јелена је хтела од њега да начини
новог противника, непријатеља и супар-
ника Синиши, на место погинулога Ни-
ћифора. С тога му и да нешто војске, и
напусти га на Тесалију, царевину Си-
нишину, баш у оно исто доба, кад се
Синиша налазио у Етолији 1361. год.,
повраћајући своју стару деспотовину²⁾.

Хлапен, пошавши на Синишину цар-
вину, поведе собом и Прељубова сина,
свог пасторка Тому, да би тиме себи
осигурао бољи успех претензијама ње-
говим на очевину. Испочетка би срећне
руке, те освоји од Синишине царевине
важан и тврди град тесалијски, *Дамасис*
(*Δαμάσις*), јер га Синиша, бавећи се тада
у Етолији, не могаше бранити. Али и
кад се врати из Етолије, и кад Хлапену
изађе на сусрет, он не би куражан сту-
пити са њим у бој. Већ „не осећа-
јући се кадар да с њиме продужи борбу,
покуша придобити га предложењем да
се помире и сроде, које Хлапен прими
још радије“. Хлапен уступи Синиши за-
узети Дамасис, и остале освојене земље.
Овај пак уда за Тому Прељубовића своју
кћер Марију-Анђелику, поставивши Хла-
пена за њихова стараоца, и задовољивши
га својом пређашњом столицом Костуром,
и облашћу која њему у околини припа-
даше. Томи пак, зету своме, да Верију
и Водену са околним областима¹⁾). Свад-
ба би у Трикали, где младенце венча
лариски митрополит. Проведавши ту неко
време после свадбе, Тома са својом мла-
дом оде у тастом подарену му земљу, а

Хлапен у Касторију. Тако је Синиша
по цену својих жртава паралисао и ово
друго моћно оружје царице Јелене, и
Хлапена и Тому задобио за своје при-
јатеље и савезнике, који су га и за цара
свога морали признати, и живели с њим
у љубави и пријатељству за све време
његова живота.

Очекивати је било сада, кад се цар
Синиша утврдио у своме новом простра-
нијем царству, да ће поновити свој по-
ход на Србију, те да овом другом при-
ликом накнади онај први узалудни по-
кушај. Али тако не би, већ на против,
цар Синиша одбацио је од себе са свим
сваку помисао више на ерпски царски
престо; јер је и сам увиђао да није ка-
дар, да изврши тако значајно предузеће.
Неколико година после овог догађаја, он
је мирно живео у својој престоници, ста-
рајући се једино, да одржи и очува оно
што је имао у својим рукама. Ну ипак
није дуго време био са свим на миру.
Године 1367. доживео је Синиша да ис-
куси непријатности неких догађаја, који
врло јасно илуструју ондашње стање
његовог царства и његову силу и сна-
гу царску. Епирски летописци¹⁾ спо-

¹⁾ Cantac. IV. 19.

²⁾ Гласник XIII. 331.

¹⁾ Дестунис: „Еп. хроника“ 9. — Pouqueville: „Voyage dans la Grèce“ t. V. p. 223. — Гласник XIII 331.

¹⁾ Дестунис. Еп. хрон. 10. — Pouqueville t. V. 321. — 323 „Гласник ерп. уч. др. XIII. 334.

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС

ИЗАШЛА ЈЕ НОВА КЊИГА
А Д А М С К О К О Л Е Н О

ПРИПОВАТКА

ЈАН. М. ВЕСЕЛИНОВИЋА

Цена 30 пара дин.

Београд

КЊИЖАРА
ВЕЛ. ВАЛОЖИЋА

НАРЕДБА.

Старајући се о интересима општине београдске и о тачном прикупљању њених прихода, законом и од надлежне власти одобрених, Суд општ. вар. Београда, на основу решења Државног Савета од 24. Октобра 1892. год. Бр. 3438. чл. 40. зак. о општинама и решења одбора општинског од 12 Маја 1890. год. Абр. 839, и 11 Јуна 1892. Абр. 7537, а у свези с наредбом Управе вар. Београда од 10 Новембра 1892. год. Бр. 10975.

наређује

Да сваки онај који према поменутој наредби Управе вар. Београда од исте добије дозволу за давање балова, концерата и других забава, буде дужан с том дозволом пријавити се општинском Суду и њему положити ниже означену таксу, која је установљена у корист сиротиње београдске и народног позоришта.

Ако који од сопственика или закупца локала где се дају јавне забаве, допусти да у његовом локалу какво страном лице даје представе и друго томе подобно, а не увери се да је дотично лице поред дозволе добијене од управе вароши Београда и општини таксу платило, биће он одговоран општини за неплаћену таксу.

мињу само, да је он „бринући се само о Тесалији и Јелинској Влахији, уступио Арбанасима сву Етолију (и Акарнанију),“ разделивши је на два дела, и поставивши над тим областима деспоте из њиховог племена. Град Ахелоус са целом његовом територијом *Ахелоидом*, с леве стране реке Ахелоуса (Аспропотамуса), као и град Ангелокастрон добије у деспотат арбански великаш *Гин-Ваја* (Буја — *Γύγνος Μπυβίας*). Други поглавица арбанашки, *Петар Леоса* (*Πέτρος καὶ οὗτος Λεώσας*), добије десну страну реке Ахелоуса — *Акарнанију*, и градове *Рог* и *Арту* у Вагенацији (Војници). Једном речи, сву пређашњу деспотовину своју, коју је још од Душана добио 1347. год., Синиша сада, што је врло карактеристично, уступа Арбанасима, постављајући им само за деспоте оне, које су они хтели, а не оне које би можда он волео. Ово се, као што рекосмо, десило године 1367. Јер те исте године, варош Јањина, у којој је тада преовлађивала грчка страна житељства, и у којој се баш у то доба налазило мноштво одличних становника, — по свој прилици Грка, досељених ту из

ТАКСЕ
ЗА ЈАВНЕ ЗАБАВЕ У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

I.

- а, За свирање муш. оркестра по кафанама, баштама и т. д. од концерта до . . . 3 д.
б, За свирање са певањем вештака од 1 концерта . . . . . 5 д.
в, За свирање женског оркестра (дамен-капеле) . . . . . 20 д.

II.

- а, За игрању у локалу I-ог реда . . . . 15 д.
б, За игрању у локалу II-ог реда . . . . 10 д.
в, За игрању у локалу III-ег реда . . . . 5 д.

III.

- а, За панораму на дан . . . . . 5—10 д.
б, За разне преставе и показивање вештина, дневно . . . . . 10—50 д.
в, За менаџерије и музеуме . . . . . 5—15 д.
г, Циркус од преставе . . . . . 10—20 д.
д, За забаве „Тингл-Тангл“ т. ј. (певање, свирање и представљање) од вечера . . . . . 50 д.

IV.

За друге врсте забава које овде нису предвиђене решаваће општински Суд засебно.

V.

Сем овога наплаћиваће се још половина од гореозначене таксе у корист краљ. ерског народног позоришта.

Од суда општине вар. Београда 14. Новембра 1892. год. Абр. 11331. у Београду.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ.

I. Димничарство:

- а) За чишћење димњака (цилиндера) без разлике на спратове . . . . . 0·20 д.
б) За неуздан шпархерд . . . . . 0·20 д.
в) За уздани „ „ . . . . . 0·40 д.
г) За велики уздани шпархерд у гостионици . . . . . 0·50 д.
д) За чишћење димњака од два спрата 0·20 д.
ђ) За чишћење простог димњака . . . 0·10 д.
е) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са пећима . . . . . 0·10 д.

- ж) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са више пећи . . . . . 0·20 д.
з) За паљење димњака (цилиндера) без разлике на спратове . . . . . 0·75 д.

II. Пажњење помијара и нуџника:

- а) Од кубног метра . . . . . 10— д.
б) Од акова . . . . . 0·50 д.

III. Псетарина:

- а) Марка за пашче за годину дана . . 3— д.
б) Обнављање изгубљене марке стаје . . 1— д.

IV. Гробарина.

- а) Гроб за децу . . . . . 7— д.
б) Гроб за одрасле . . . . . 12— д.
в) Мала гробница . . . . . 555·52 д.
г) Велика гробница III. реда . . . . . 998·39 д.
д) Велика гробница II. реда . . . . . 1099·32 д.
е) Велика гробница I. реда . . . . . 1684·57 д.

V. Мртвачка кола:

- а) Мртвачка кола стара са два коња . . 12·90 д.
б) Мртвачка кола са анђелима са два коња . . . . . 24·90 д.
в) Мртвачка кола нова са два коња . . 36·90 д.
г) Мртвачка кола нова са 4 коња . . . 72·90 д.

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За квартове: Савамалски, Теразијски, Варошки и Врачарски:

- Од собе и кухиње или мањег дућана са собом . . . . . 0·25 д.
- Од две или три собе, са кухињом или већег дућана са магазом . . . . . 0·70 д.
- Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале . . . . . 1·50 д.

За квартове: Дорћолски и Палилулски:

- Од собе и кухиње, или мањег дућана са собом . . . . . 0·20 д.
- Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом . . . . . 0·60 д.
- Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале . . . . . 1 д.

Од суда општине београдске 28. Августа 1892. године Абр. 9449.

Вагенације, не хотећи тамо подносити јарам и власт арбанашку, шаље посланике цару Синиши у Трикалу, молећи га, да и Јањинцима као год и Арбанасима одреди нарочитог господара. „Цар, продужују јањински летописци, повољно прими ове посланике, и преко истих предложи Јањинцима за деспота свога зета *Тому Прелубовића*“¹⁾. Јањинци пристану на то, и одмах пошљу посланике Томи у Водену, да му јаве избор, и да га позову у Јањину. Тома се прими попућеног му деспотства, и исте 1367. године дође са својом женом, „благоверном“ Маријом-Анђеликом у Јањину, где их Јањинци раширеним рукама и одушевљено дочекају.

Принуђени смо овде мало застати, да на ове догађаје, који су значајни и карактеристични по цара Синишу и његово царство, бацимо мало више светлости, испитујући узроке, којих су ови догађаји последице, и који су нагнали Синишу, да овако олако и „драговољно“ цела своју царевину, слаби

своју снагу, делећи је међу своје разноврне поданике, Арбанасе и Грке.

Ма да епирски летописци, спомињући ове догађаје, не казују и праве узроке њихове, ипак је ту морало бити каквог важног разлога, коме је Синиша морао попустити, и који ми не смемо пропустити неуочен.

Арбанаси су од вајкада били ратобран и врло немиран народ. Њих је само Душан могао, и то више обећањима него силом, покорити и држати у шкрипцу. Али чим је његове снажне руке нестало, и Арбанаси се подају оној општој струји, која је владала тада у свима крајевима простране царевине ерпске — струји *сеапаратизма*. Као и други крајеви Србије, тако и они хоће да буду самостални, неће да трпе над собом туђу власт; хоће да имају својих деспота, као и њихова севернија браћа, што су имали својих Комнена.

(НАСТАВИТЕ СЕ)

1 Ibidem.